వెండిమబ్బు

'వెండిమబ్బు' కథలో భాష, పల్లె వాతావరణం, కథాగమనం చాలా బాగా సాగిపోయాయి.

- ఆర్. గిరిరావు (బెంగళూరు)

వేసవి కాలం... ఆదివారం -

తెలతెల వారుతోంది. వాతావరణం ప్రశాంతంగా వుంది. కిటికీలో నుంచి కమ్మతెమ్మెర వీస్తోంది. ప్రాణానికి హాయిగా వుంది. పక్కన పెరట్లో మామిడికొమ్మ మీద 'కలమంత్ర పరాయణుడైన కోకిల స్వామి'... కాకువు.

నిద్రలేచి పది నిముషాలు ఈ ఆహ్లాదాన్ని అనుభవిస్తూనే ఉండిపోయాడు గోపాలం.

రాధమ్మ వచ్చింది. తూరుపు గాలిలా వచ్చింది.

అప్పటికప్పుడే ఆమె స్నానం, పూజ అయినాయి. కుందనపు కుంకుమ భరిణలా వుంది. హారతిలో దీపకళికలా వుంది.

తదేకంగా ఆమెనే చూసిన గోపాలం అవ్యక్తమైన అనుభూతితో సన్నగా ఈల వేశాడు. 'గుడ్‌మాణింగ్' చెప్పాడు. ఆమె పెదవులపై విరిసీ విరియని నవ్వుని పంచింది.

కళ్ళు చికిలిస్తూ "లేచారా?" అంటూ, "త్వరగా తయారుకావాలి. చిక్కడపల్లి వెంకటేశ్వరాలయంలో కళ్యాణం చెప్పాను. టికెట్ రెడీ. ఎనిమిది, ఎనిమిదిన్నరకి వెళ్లాలి. అదీ ఇవ్వాళ మన మొదటి కార్యక్రమం!" అంది.

"ఏం విశేషం?" కొంచెం ఆశ్చర్యంతోనే అడిగాడు.

"పెళ్ళిరోజు శుభాకాంక్షలు. పాతికేళ్లు..." అని చేయి కలిపింది.

"థాంక్యూ... మీకూ అవే... అవే!" హుషారుగా అన్నాడు.

రాధమ్మ నవ్వింది. కళ్ళు మిలమిలా మెరిశాయి.

'ఇందాకటికన్నా కూడా ఎంతో బావుంది' అనుకున్నాడు గోపాలం. 'అందమైన భార్య' అనిపించిన ఆత్మముగ్ధత్వం మనసుని పరవశింపజేసింది.

గాలికి ఊగిన జలతారు తెరలా కదిలి, కదిలి వెళ్లింది రాధమ్మ.

గోపాలమూ కదిలాడు.

-కళ్యాణం కార్యక్రమం ముగిసి ఇంటికి వచ్చేసరికి పదకొండున్నర అయింది.

దారిలో ఆటోలో చెప్పింది రాధమ్మ-

"ఈ రోజల్లా మీరు నా కంట్రోల్‌లో ఉంటారు. నేనేం చెప్తే అది వింటారు, నేనేం చెయ్యమంటే అది చేస్తారు. నో అడ్డుప్రశ్నలు... నో ఎంక్వయిరీలు!"

క్షణంసేపు నివ్వెరపోయి, తెప్పరిల్లి "ఓ.కె... ఓ.కె..." అన్నాడు గోపాలం. ఇద్దరూ మనసారా నవ్వుకున్నారు సరదాగా.

ప్రసాదం తిని ఆనాటి పేపర్ తీశాడు గోపాలం. వంటింట్లో నుంచే మందలింపుగా అన్నది రాధమ్మ- "ఈరోజు నో పేపర్ రీడింగ్! మనసు పాడుచేసుకోకూడదు... తీసేయండి!"

'వామ్మోఁ... చాలాదాకా వుందే ఆర్డరు!' అని మురిపెంగా మనసులో అనుకుని, పైకేమో "ఐ లైకిట్!" అన్నాడు. ఏదో ఇంద్రజాలానికి లోనైన వాడిలా ఠక్కున పేపర్‌ని పక్కన పడేసి "చిత్తం... చెప్పండి!" అన్నాడు కొంటెగా.

"చెప్తాం... చెప్తాం..." అంటూ ఇద్దరికీ కాఫీకప్పులతో వచ్చి కూర్చుంది. భర్తకిచ్చి, తానూ సిప్ చేసింది.

"మన తదుపరి కార్యక్రమం తాజ్‌లో లంచ్!" అన్నది.

గోపాలం ఆశ్చర్యంలో ఉండగానే రూఢీ చేస్తూ "యస్..." అన్నది దృఢంగా.

ఒక ఆనందమయ ప్రపంచంలో పడ్డాడు గోపాలం...

తాజ్‌లో లంచ్! ఎన్నాళ్ల యిందో?! కాదు... ఎన్నేళ్లయిందో? యవ్వనంలో, ఉద్యోగం కొత్తల్లో, పైలాపచ్చీస్ రోజుల్లో... అక్కడ భోజనం తనలాంటి ఒంటరిగాళ్ళకు పెద్ద క్రేజ్. ఆ రోజులే వేరు. లోకమంతా పూచిన రోజ్‌గార్డెన్‌లా వుండేది.

క్షణంలో తేరుకుని ఏమనాలో తెలీక "గుడ్..గుడ్..." అనేశాడు అభినందనగా.

అనురాగ దృష్టితో అతన్ని చూసి, కొమ్మలా ఊగుతూ ఖాళీకప్పులతో లోపలికి నడిచింది రాధమ్మ.

గోపాలం ఆలోచనలు రత్నశలాకలాంటి రాధమ్మ మీదికీ, పాతికేళ్ల క్రితం జ్ఞాపకాల మీదికీ మళ్లినై. ఆ గొలుసుకట్టుతో కొన్ని నిముషాలు గడుపుతూ కుర్చీలో అలాగే వెనక్కి వాలాడు.

అతని స్మృతి దృశ్యాలకి కట్ చెప్తూ వచ్చేసింది... ఈ ఎపిసోడ్ దర్శకురాలు రాధమ్మ. పట్టుచీర మార్చుకొని కాటన్‌లో కొచ్చేసింది.

"లేచి తయారుకండి!" అంటూ పూలు కట్టుకుంటూ కూచుంది.

మరో పావుగంటలో హోటల్‌కి కదిలారు.

బయల్దేరబోతూండగా ఫోన్ మ్రోగింది.

గోపాలం రిసీవర్ అందుకోబోతూంటే... వారించి తానే తీసింది రాధమ్మ.

అవతల నుంచి కోటేశ్వర్రావ్- గోపాలం చెల్లెలు సుకన్య భర్త!

బావగారు లేరని సమాధానం చెప్పి, తర్వాత మాట్లాడమంది. రేపు ఫోన్ చెయ్యమంది.

గోపాలం శ్రోతగా, ప్రేక్షకుడిగా ఉండిపోయాడు.

ఏ.సి. హోటల్లో భోజనం చేసి ఇంటికొచ్చారు.

భోజన మిచ్చిన తృప్తితో చెమ్మ ఉరిసిన నీటికూజాలా ఉన్నాడు గోపాలం. వేటనుంచి గుహకొచ్చిన సింహంలా ఉన్నాడు. భుక్తాయాసంతో కొద్దిగా మాగన్నుగా పడుకున్నాడు.

ఎయిర్‌కూలర్ పెట్టి, కర్టెన్లు వేసింది రాధమ్మ. తాను హాల్లో పాత 'మిస్సమ్మ' సినిమా పెట్టుక్కూచుంది. పగటినిద్ర ఆమెకి అలవాటు లేదు.

గోపాలంకి కునుకు పట్టేసింది. గంటపైనే గడిచింది.

తలుపు దగ్గర అలికిడయితే లేచి వెళ్లి చూసింది రాధమ్మ.

జగన్నాథం, వాళ్ళావిడ సరసమ్మ!

లోపలికి ఆహ్వానించింది. వచ్చి కూచున్నారు.

మంచినీళ్లిస్తూ 'చచ్చానురా భగవంతుడా!' అనుకుంది మనసులో.

యోగక్షేమాలు, అందరి కబుర్లలో పడ్డారు. వాళ్ళిద్దరూ చాలా రికామీ మనుషులు. వయస్సు డెబ్బయ్ పైమాటే. బాధ్యతలు అయిపోయాయి. ఇద్దరూ కలిసి బంధువుల ఇళ్లకి శుభాశుభాల కన్నింటికీ తిరుగుతూ వుంటారు. 'పిలవని వాళ్ళది పాపం...' అని కొందరు జోక్ చేస్తూ ఉంటారు. ఎవరో స్నేహితుడి మనవరాలి పెళ్ళిట రేపు. దానికి వచ్చారు.

సినిమా ఆపి కూర్చుంది రాధమ్మ.

జగన్నాథం గొంతు పెద్దది. గలగలా మాట్లాడతాడు.

ఆయన మాటలకి గోపాలం నిద్రలేచాడు. ఆ మాటా, ఈ మాటా మాట్లాడుకుంటూ కూచున్నారు. టీ అయింది.

ఐదవుతూండగా... జగన్నాథమూ, సరసమ్మా సెలవు తీసుకుంటూ కదిలారు.

ప్రాణానికి హాయి అనిపించి, 'హమ్మయ్య...' అనుకుంది రాధమ్మ.

వెళ్తూ వెళ్తూ "ఒరేయ్ గోపాలం... ఇవ్వాళ మీ పెళ్ళిరోజు కదరా! నాకు గుర్తుంది. శుభాకాంక్షలు ఇద్దరికీ!" అని, "అందుకనే మా బసని ఆ చంద్రం గాడింట్లో పెట్టాను..." అని సన్నగా నవ్వాడు. చంద్రం ఆయనకి దూరపు చుట్టం.

వాళ్ళని సాగనంపి వచ్చాడు గోపాలం.

వాతావరణం బద్ధకంగా చల్లబడుతోంది. గాలిలో వేడి పూర్తిగా తగ్గలేదు.

సినిమాని మళ్లీ ఆన్ చేసింది రాధమ్మ.

చూస్తూ కూచున్నారు.

ఆరవుతుండగా... అయిపోయింది సినిమా.

ఫోన్ మ్రోగింది. రాధమ్మే చూసింది. ఆమెకి ఎవరినుంచీ ఏ వార్త వచ్చి తన ప్రోగ్రామ్ చెడగొడుతుందో... అని భయం. ఫోన్ వచ్చిందన్నా, ఎవరన్నా వచ్చారన్నా మనసులో బితుకు బితుకుమంటోంది.

గోపాలం కోసం ఎవరో ఆఫీస్ వ్యక్తి, చెప్పింది. అతను వెళ్లి మాట్లాడాడు.

ఆ కాల్ కాగానే అన్నది రాధమ్మ– "మీరు వెళ్లి స్నానం చేసి తయారుకండి... చెప్తాను."

భార్య పురమాయిస్తున్న పనులకి ఆశ్చర్యంగానూ, ఆనందంగానూ వుంది గోపాలంకి. తదుపరి కార్యక్రమం గురించి వివరాలడిగే సాహసం మాత్రం చేయడం లేదు. 'అంతయూ మన మేలునకే!' సూత్రం మననం చేసుకుంటూ, "చిత్తం దేవీ" పఠిస్తున్నాడు.

ఆ తర్వాత అర్థగంటలో భార్య ఉద్దేశం బోధపడింది గోపాలంకి.

ఆటో ఎక్కి "బెల్‌సన్ తాజ్‌కి పోనీ!" అన్నది.

రిక్షాలో పోతుంటే గోపాలం బుఱ్ఱలో వేల ఆలోచనలూ, అవి కల్పించిన వందలకొద్దీ ప్రశ్నలూ జెట్‌స్పీడ్‌లో పరిగెత్తసాగాయి. అవన్నీ ఒక కొలిక్కిరాక బుఱ్ఱలోనూ, బయటా కూడా ట్రాఫిక్ జామ్‌ని సృష్టించాయి.

శ్రీమతి రాధమ్మ అనే ఈ 'లవ్లీ డెవిల్' తన స్వేచ్ఛాస్వాతంత్ర్యాల్ని ఆమె చేతిలోకి తీసుకుని ఒక ఆటాడిస్తున్నందుకు– రాని తుమ్ములా ఇబ్బందిగానూ, అనుభవైకవేద్యమైన హాయిగానూ ఉంది గోపాలంకి!

హోటల్ రెస్టారెంట్‌లో–

ముందుగా గోపాలంకి ఎంతో ఇష్టమైన మిక్స్‌డ్ వెజిటబుల్ సూప్‌ని ఆర్డర్ వేసింది రాధమ్మ.

"ఐ యామ్ ఆల్‌రెడీ ఇన్ సూప్ మేమ్!" అని జోక్ చేశాడు.

కనువిందుగా మృదుహాసం చేసి "యా... ప్లీజ్ బేర్ విత్ మీ సర్!" అని భర్త చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుని అరచేతిని మృదువుగా నొక్కింది రాధమ్మ.

గోపాలం నరాలు జివ్వుమన్నాయి. మోయలేని ఒక హాయితో ప్రాణం తేలిపోయింది.

అతనికి తన అనుభూతి పారవశ్యాన్ని గురించి ఎన్నో మాటలు చెప్పాలని ఉంది. కానీ, అనిర్వచనీయమైన భావాలు గొంతుకని పెగలనీయలేదు. ఆరాధనా భావంతో ఆమె వైపు చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

భోజనం అయింది.

దారిలో పండ్లూ, స్వీట్‌లూ కొన్నది రాధమ్మ. ఒక అర్ధకిలో స్వీట్ కాజూ కూడా తీసుకుంది. గోపాలంకి అదంటే ప్రాణం.

ఇంటికి వచ్చేసరికి పదయింది.

కొద్దిసేపు బెడ్‌రూమ్ అలంకరణలో నిమగ్నమయింది రాధమ్మ. అగరొత్తులు వెలిగించి, కూలర్ ఆన్ చేసింది. టేప్ రికార్డర్‌లో మంద్రస్థాయిలో టి.యస్.కృష్ణన్ వయొలిన్ పెట్టింది. గోపాలం ఆ కేసెట్‌లోని పాటలంటే చెవికోసుకుంటాడు.

ఆ రాత్రి-

వీరిద్దరూ కలిసి ఆ రాత్రిని శృంగారమయం చేసుకున్నారా, లేక రాత్రే రసరాగ జలధిగా మారి వీరిని ఆనందకల్లోలంలో ముంచి తేల్చిందా... అనేది- కవుల సమస్య! ఇద్దరి దేహాంతఃకరణల్లోని రహస్యాలన్నీ విపులీకరణం చెంది ఉద్వేగంలో ఉత్తేజితమైపోయాయి.

కాలస్పృహ తేలిపోయింది.

●

భళ్ళున తెల్లవారింది!

అప్పుడప్పుడే బద్ధకంగా కళ్ళు తెరుస్తున్నాడు గోపాలం.

వేడిసెగలా తాకుతూ వచ్చేసింది రాధమ్మ-

"లేవండి... లేవండి! మీ అమ్మగారూ, పిల్లలూ వచ్చేస్తున్నారు. నన్ను కట్టుకుపోయినన్ని పనులున్నై. పిల్లల స్కూల్ ఫీజులు కట్టాలి, బుక్స్ కొనాలి, డ్రెస్‌లు తీయాలి. పెద్దదానికే సుమారు పదివేలవుతాయన్నారు. ఏం టెన్తో ఏమో? మీ సుపుత్రుడికీ, రమకీ ఎంతలేదన్నా నాలుగైదు వేలు కావాలి. ఆ పర్సనల్ లోన్ సంగతి ఇవ్వాళ తేల్చండి."

గలగల్లా మాట్లాడేస్తోంది.

"అన్నట్టు... మీ అమ్మగారు రాగానే అడుగుతారు- సుకన్యని పురిటికెప్పుడు తీసుకువద్దాంరా... అని! ఆ పిల్లకిప్పుడు ఏడో నెల. మీ బావగారు ఫోన్ చేశారు కదా నిన్న? ఆయన ఇండెంటెంతో ఏమిటో?"

కల నుంచి ఇల మీద పడినట్లు కళ్ళు విచ్చుకుని భార్యకేసి చూశాడు గోపాలం.

'నిన్న రోజంతా తన మనసుని మధురానుభూతితో ఉయ్యాలలూపిన రాధమ్మ ఈమేనా?' అనిపించింది.

కదిలి వెళ్లబోతున్న ఆమె చెయ్యి పట్టుకుని మంచం మీదికి లాక్కుని "అవునోయ్... ఈతిబాధలన్నిటినీ, బాధ్యతలన్నిటినీ గుర్తుచేస్తున్నావ్‌గానీ... నిన్న అంత ఖర్చు..?" అని నీళ్లు నములుతూ ఉత్సుకతతో అడిగాడు. తల చిత్రంగా తిప్పి, కనుబొమలెగరేశాడు చెప్పమన్నట్టు.

భర్త చూపుల్లో చూపు నిలిపి అన్నది రాధమ్మ-

"కొన్ని జ్ఞాపకాల్ని గుండెల్లో మధురంగా దాచుకోవాలి. మన జీవితాల్లో అవే చీకట్లో చీలికలు. మా పిన్ని అంటూ వుండేది 'ఖర్చులో ఖర్చు' అని... అంతే!"

గోపాలంకి బోధపడని సత్యంలా తోచాయామె మాటలు. అయోమయంగా చూశాడు.

ప్రక్కింటావిడతో ఏదో టీవీ స్టూడియోకి వెళితే- అనుకోకుండా అక్కడ ఆడియన్స్ క్విజ్‌లో తనకు వచ్చిన రెండువేలు సంగతి రాధమ్మకు తప్ప ఎవరికీ తెలియదు.

హాల్లో టీవీ ఛానెల్ అరుస్తోంది- "పెట్రో మంటలు- మధ్యతరగతి తంటాలు" అని. వాస్తవం ఎప్పుడూ చేదుమాత్రే!

భార్యాభర్తలిద్దరూ ఉలిక్కిపడి ఒకరి మొహాలొకరు చూసుకున్నారు.

కథాంతాన్ని స్పష్టం చేస్తూ ఠక్కున కరెంటు పోయింది...

పిల్లలూ, గోపాలం తల్లీ లోపలికొస్తున్నారు!!!

●

' నవ్య ' వారపత్రిక ... 20 ఆగస్ట్ ' 2008 సంచికలో ప్రచురితమైన కథ